

הגליון השבועי מקדש לעלוני נשמת מור חמי אברהם (אלפרט) למשפחת נחמן, בן וולט זימבול (אלהו) (אילי). שיום פקדתו ל' ניסן, (א' דר"ח איר), (בשבוע הבא ביום שני בשב"ק)

בס"ד

"הריבוי בקצוץ בקצוץ צמחי" (ישעיהו ב' י"ד)
 • נא לא לעיץ בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה – שלא יצא שכרו בהפסדו
 • נא לא לטלטל בעלונים במקום שאין בו עירוב כהלכה : – העלון טעון ציחה

בס"ד ערב שבת קדש פרשת 'שמיני', כז' (12 לעומר) - כח' (13 לעומר), שבת מברכין חז"ש אייר, פרקי אבות - פרק א', ניסן, ה-תשפ"ה, (2025) אפריל 19 -> 18 למניינם) - גליון מס' 366

לשם יחוד קודש בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!!

לעילוי נשמת

הורי היקרים ע"ה:
 מור אבי יעקב קמליאן בן רחל ז"ל נפ' ו'
 ניסן ה-תשע"ח ואמי מרת פרחת אליה
 בת חביבה ז"ל נפ' כה' תמוז ה-תשס"א
 - מנוחתם עדין -

לע"נ יששכר (תעניז) בן מרים ח'וד
 נפטר לבית עולמו ונטמן ביום הששי ז'
 באדר, ערב שבת קדש פרשת 'ואתה
 תצוה', ה-תשפ"ה

לע"נ הרב יהודה (דורי) בן אסתר זצ"ל
 הרב הראשי לבאר שבע, נפטר לבית
 עולמו ביום שלישי, י' תמוז (ביום
 הולדת הרב מליבאוויטש) ונטמן
 בליל ד' בתמוז (אור ליום רביעי) ה-
 תשפ"ד

לע"נ יששכר (שלי) בן חדרה נפטר יד'
 אדר א' ה-תשפ"ד, ולע"נ בנו - אביחי
 (שלי) בן מרים ע"ה, נטמן ביום כ', כב'
 אדר ב' ה-תשפ"ד

לע"נ הגב' המנוחה אורנית ע"ה בת
 הדסה חיה שתדלס"א - נפטרה
 ונטמנה ביום רביעי ג' אב - התשפ"ד

לע"נ הגב' המנוחה רחל בת עליזה ז"ל
 - נפטרה ביום שלישי כה' חשוון
 ונטמנה ביום רביעי כו' חשוון
 ה-תשפ"ה

לע"נ שליח חב"ד שנוצח באכזריות
 באמירות הר"ר צבי הכהן קוגן הי"ד,
 שנוצח באמירות ביום ששי כא' מר
 חשוון ונטמן בהר הזיתים בירושלים
 בליל כה' במר חשוון (אור ליום
 שלישי) ה-תשפ"ה

לעילוי נשמת חברנו היקר נסים
 (אסיי) בן בידה שהלך לעולמו ביום
 שבת קודש פרשת 'וישב' - כ' בכסלו
 ונטמן למחרת ביום אחד בשבת כ"א
 בכסלו ה-תשפ"ה

לע"נ המנוחה לינדא (שלוש הלוי) בת
 אסתר - נפטרה לבית עולמה ונטמנה
 ביום אחד בשבת, טו' בתמוז ה-תשפ"ד

לעילוי נשמת המנוחה מרגלית ז"ל בת
 גליה, נפטרה לבית עולמה ביום שני, ו'
 בטבת ה-תשפ"ה

לע"נ מרן ראש ישיבת 'כסא רחמים'
 הרב מאיר נסים מאזן (נאמן) כמסאנה
 חנה זצוק"ל
 נפטר ביום שבת קודש שבועי של פסח,
 כא' ניסן ה-תשפ"ה, ונטמן למחרת
 ביום אחד בשבת ('איסרו חג'), כב'
 בניסן ה-תשפ"ה

ת.נ.צ.ב.ה

להבדיל לרפואת ולהצלחת

כל עם ישראל ובניתם:

הרב משה (בובי) שליט"א בן אסתר ; הרב
 שלמה יוסף (מחפז) שליט"א בן חממה יונה
 ; רוני אהרן בן פרחת אליה, בזית זלדה
 מרשיה בת מריון מונה אסתר, לרפואת
 האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף (מינסו) בן
 הרבנית זוי ; לרפואת שיר לוי בת קרן,
 הרבנית ברויה בת מלכה (אשת הרב ברוך
 רוזנבלום שליט"א), רבי רפאל (בובי) בן
 ג'ניה , רחמים (כהן) בן שרם ; יעקב בן אסתר
 ; אסעד בן ויקטוריה הרב שלום הרוש
 שליט"א בן ימנה ; הנער הנערד מוישי בן
 גיטי ; מרים (ענתבי) בת דינה ; לרפואת
 הילדה מעין אוריה בת אסתר שחר ; לרפואת
 עופר בן חיה ; לרפואת ליאורה בת דבורה ;
 לרפואת בצלאל בן פייגא שינדל ; לרפואת
 דודר (מארי) בן מזל ; לרפואת יעקב בן
 מרגיטה ; לרפואת עפרה חנה בת ציפורה ;
 יפה בת פרידה

לכל הפצועים והחולים בתוך כל שאר חולי
 עם ישראל רפואה שלימה, אמן ואמן.

עלון תפארת יעקב ופרחה
 גליונות פרשת השבוע.
 הקרסה המצנזרת של אתר
 לדעת.נט

שבת פרשת: 'ויחלי ביום הנפלא'!

ובגליון זה:
 פסיקלי אבות -
 בראשונים בפרקי אבות
 בלעמוד 7

מכתב לשבת:
 אחות אחים.
 גם בחשך יש
 הרבה אור!
 ספור לשבת
 פרשת שמיני:
 'תביעת
 הקב"ה
 מהנותרים'

אבירה ותקומה -
 דומית אהרן
 הבסיס
 להשראת
 השכינה
 התמפרות

זאת ועוד
 בגליון שלפניו

להקדיםם להשבת קידוש
 קידוש

זמני כניסת השבת וציאתה
 שבת פרשת "שמיני"
 ה-תשפ"ד (2024 למניינם)
 מבוסס על פי לוח:
 "פאר חלית"

יציאת שבת (זמן רבנו חס)	יציאת השבת	כניסת השבת
ירושלים - 18:40	19:55	20:42
תל-אביב - 18:58	19:57	20:39
חיפה - 18:51	19:57	20:42
באר-שבע - 18:59	19:55	20:40

זמנים הלכתיים נוספים
 לשבת זו -
 בעמוד 3 למטה.

1
 עמוד

למנוי בעניין העלון - ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com
 עשו לנו לייק בדרך שלנו בפייסבוק: <https://www.facebook.com/rk-pk> תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת קודש ולמועד
 ישראל

"הרימו מקשול מדרד עמי." (ישעיהו נז' \ יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

שַׁבַּת פְּרָשָׁת: "וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי"

הַפְּטָרַת הַשַּׁבָּת: "וַיִּסַּף עוֹד דָּוִד"

(סִפֵּר שְׁמוּאֵל ב', פֶּרֶק ו', פֶּסוּק א')

שבת שלום כללם!

"גבורה ותקומה – דומית אהרן"

מאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר
בקרבי אקדש ועל פני כל העם אפבד וידם
אהרן: "ספר ויקרא", פרשת 'שמיני', פרק י', פסוק ג'
מאת: הרב הרב אליעזר שנוולד
מובא מאתר 'ישיבת מאיר הרצל - מודיעין'

לזכר סמ"ר מאיר שנוולד הי"ד וסגן
הראל שרם הי"ד – המנצחים בישיבת
ההסדר 'מאיר הרצל' מודיעין

סגן הראל שרם
הי"ד

סמ"ר מאיר שנוולד
הי"ד
(אחיו של הרב הכותב
שיבלחט"א)

בשבוע הקרוב יחול ראש חודש אייר, ואנו נכנס בע"ה ל- 'חודש הגבורה': "אייר" בחינת 'גבורה' (קהלת יעקב - ערך 'אי'). במהלך השבוע נציין את יום הזיכרון לחללי צה"ל, נאמץ אל ליבנו כמדינה את משפחת השכול, נצדיע ונוקיר את הגיבורים שמסרו נפשם על הגנת המדינה. מיד בצאתו נחגוג את יום העצמאות בהלל ובהודאה על הניסים והנפלאות להם זכינו בהקמת המדינה, ראשית צמיחת גאולתנו, על קיומה והישגיה הנפלאים. לא בכדי הזדמנו להם שני האירועים הללו ברצף, הם תלויים ומשלימים זה את זה, על אף הקושי והמורכבות שבחיבור ובמעבר החד ביניהם. הרצף משקף את 'מחיר הקיום' הלאומי שלנו, שאין מדינה ניתנת לעם על מגש של כסף. אולם הוא גם ממחיש שהשכול אינו חסר פשר ואינו מוביל בהכרח לחידלון, הוא משבר גדול שממנו ישנה אפשרות להתחדשות ולצמיחה, אישית ולאומית. מפעלי ההנצחה הפרטיים לנופלים, מצמיחים פרויקטים ועשיה מופלאה שמחזקת את האומה והמדינה. גם בשכול הפרטי של משפחתנו זכינו לייסד כמה מפעלי הנצחה משמעותיים לזכרו של אחי סמ"ר מאיר שנוולד הי"ד ובראשם הישיבה במודיעין שנושאת את שמו. קיומה של המדינה כולה ושגשוגה הוא במידה מסוימת גם 'מפעל הנצחה' גדול לנופלים על שמירתה וקיומה.

בשבוע החולף הזכרנו את זכרם של הנספים בשואה, ואת הטרגדיה הנוראה שאירעה לעם היהודי שכלתה כשליש ממנו - ששה מליון. הסמיכות בינה ובין יום העצמאות ממחישה את הנחיצות של מדינה יהודית עצמאית שיהיה ביכולתה להגן על העם היהודי לאחר אלפיים שנות גלות ותלות חסרת אונים בעמים אחרים. אולם היא גם

המשך המאמר בעמוד 3.

הגליון השבועי מקדש לעלוי נשמת מור חמי אברהם (אלברט) למשפחת נחמן, בן וילט זימבול ואלהו (אילי). שיום פקדתו ל' ניסן, (א' דר"ח אייר),

{ 2 }
עמוד

לפניות בעניין העלון - ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:
rk-pk@hotmail.com
עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת
קודש ולמועדי ישראל

"הרימו מקשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דַּת מִצְרָאִי קָרָא תַּלְמִיד קָרָא וְכָל הַיִּשְׂרָאֵלִי

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

"גבורה ותקומה – דומית אהרן" (המשך המאמר הפותח מעמוד 2)

את גודל הנס האלוקי שהתחולל בבנין והתעצמות מדינתנו, משואה לתקומה. עם חבול ומוכה, עור ועצמות, שקם על רגליו מאופר מאפר הכבשנים בעוז ותעצומות של חיים, יצירה ובנין. הקטסטרופה של השואה לא הולידה חדלון, אלא פרץ של כוחות יצירה ועשיה שהפכה את מדינת ישראל למה שהיא, בזמן כל כך קצר. "ואעבר עליך, ואראך מתבוססת בדמך, ואמר לך בדמך חיי, ואמר לך בדמך חיי." (יחזקאל טז', ו').

בפרשת שמיני אנו קוראים על מות נדב ואביהוא שני בני אהרן: "ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחבתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקרבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם: ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה': ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן." (ויקרא י', א' - ג'). אהרן שיכל את בניו המיוחדים והאהובים ביום השמחה הגדול של חנוכת המשכן. למרות הכאב הגדול והיגון על מותם "וידום אהרן". מספר פירושים נאמרו על 'דממה' זו של אהרן. הדממה היא סוג של 'קבלת הדין' (ילקוט תימני כאן, תו"ש אות כג') השלמה נפשית פנימית שאינה נקלעת למעגל של האשמה, כעס ומרירות. הדממה היא גם נכונות נפשית להתנחם ולרפא את השבר הפנימי: "היה לו הדבר לנחמה" (תנחומא סי' א', ובאבות דרבי נתן יד'). הנחמה היא התנאי לצמיחה והתחדשות מתוך השכול והאבלות. בשונה ממה שנאמר ביעקב באבלו על יוסף בנו: "ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל פני אבלי שאלה ויבך אתו אביו" (בראשית לז', לה'). דומיה מסוג זה אינה רק השלמה פאסיבית עם מה שאירע אלא גם יצירת תנאים לגיוס כוחות ותעצומות נפש שלא היו זמינים עד המשבר והשכול. שמא ניתן לראות זאת במה שאמרו חז"ל: "בשכר ענוותנותו של אהרן ע"ה זכה לברך את ישראל ברכת כהנים' שהם שישים אותיות כמנין ויד"ם" (מובא ב- 'מנורת המאור' עמ' 158. תו"ש אות כט'). ה- 'ברכה' של הכהנים, אינה רק מקבץ של איחולים. ה'ברכה' היא 'שפע' והעצמה של כוחות חיים ויצירה שיוורדים מהשמים. אהרן היה הראשון שנעשה 'צינור' להופעת השפע והברכה הזו, בעקבות ה'דממה' שלו לנוכח השכול. מכאן הוא הוריש זאת לצאצאיו.

מתוך התודעה הזו. נגיע לקראת סוף החודש לקומה נוספת של גאולה רוחנית, ליום שחרור ירושלים והר הבית, וזכר מלחמת המגן והישועה - מלחמת ששת הימים.

שבת של שקט ושלו
לכל בית ישראל, אמן!
רוני ק.

עוד אבינו חי !!!
עם ישראל חי !!!!!

יהי רצון שבע"ה שיחזרו במהרה כל השבויים וכל הנעדרים.
החלמה מהירה לכל הפצועים והחולים, ולכל חיילי ישראל, בריאות ושלמות גופם, רוחם ונפשם.
ובראות איתנה לכולנו- אמן!

הזמנים (על פי לוח: "פאר הלוח") לפי שעות קיץ !!!

באר שבע	חיפה	תל-אביב	ירושלים	זמני השבת פרשת 'שמיני' – על פי לוח "פאר הלוח"
19:19	19:21	19:18	19:20	שקיעה ליל שבת (שישי בערב)
19:34	19:36	19:33	19:36	צאת הכוכבים ליל שבת (שישי בערב)
04:38	04:34	04:39	04:32	עלות השחר שבת בבוקר
06:05	05:58	06:04	05:58	זמן נץ החמה (זריחה) שבת בבוקר
08:38	08:36	08:38	08:34	סוף זמן קריאת שמע של שחרית בבוקר שבת - מגן אברהם (מג"א)
09:18	09:16	09:18	09:15	סוף זמן קריאת שמע של שחרית בבוקר שבת – הגאון רבי אליהו (גר"א)
10:25	10:23	10:25	10:22	סוף זמן תפילת עמידה של שחרית שבת בבוקר
12:39	12:38	12:39	12:37	חצות יום/לילה (זמן קריעת הים) שבת
13:09	13:08	13:09	13:07	זמן מנחה גדולה
19:20	19:21	19:19	19:21	שקיעה במוצאי השבת
19:35	19:37	19:34	19:36	צאת הכוכבים במוצאי שבת (לתשומת לב: לא מדובר בזמן צאת השבת!)

"הרימו מכשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דבר תורה לשבת 'שמיני' מאת הרב משה בובי שליט"א

תורת משה

דבר תורה לשבת 'שמיני'

מאת הרב משה בובי שליט"א

"ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו ויגרא אליכם כבוד ה'":

(ספר 'ויקרא', פרשת 'שמיני', פרק ט', פסוק ו')

הבסיס להשראת השכינה

ביום חנוכת המשכן שהוא המעון להשראת השכינה, נאמר: "ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני ה'". ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו ויגרא אליכם כבוד ה'". הנצי"ב מוולוז'ין זצ"ל אומר שהפסוק הזה אומר 'דרשני'. כלומר עשו כל מה שהיה עליהם לעשות, מה יעשו עוד? אך הוא עונה תשובה נפלאה. וזה שייך לתקופה שלנו. הלא עם ישראל השתוקק להשראת השכינה ובא ועמד לפני ה', והם היו 'דור דעה', נביאים וכו'. בוודאי שלכל אחד מהם היו דעות, דרכים, הצעות שונות וכו'.

משל בימנו- יש העושים כל מיני סגולות מסויימות לדברים מסויימים, יש אדם פלוני שעושה 'תענית' ויש אלמוני שקורא 'שיר השירים' או פרק 'שירה', או פוקד ציון של צדיק כלשהו, עושה 'קמיע' וכו'.

כוונת כולם רצויה. הלב של כולם טהור וזך, ואין ספק שהכל מרוצה לפני ה' יתברך, למה? כי הקב"ה רואה את הכוונה של כל אחד. אבל יש תנאי ראשוני והוא "זה הדבר אשר צוה ה', תעשו"! להקפיד על שמירת המצוות בדקדוק ההלכות והדינים, כלומר מה שצוה ה' ואז התוצאה השראת השכינה "ויגרא אליכם כבוד ה'". זו הערובה להשראת השכינה. על הכלל כולו ועל כל אחד ואחד. כל השאר זה רק 'תוספת', 'הידור'. למה הדבר דומה? למלצר מיומן ומסור – עושה עבודה טובה מהר. ואם השרות מְלִיָּה גם חיוך ונעימות, אז נותנים לו 'טיפ' יותר מכובד. אך אם חלילה הוא ישפוך את המרק על החליפה החדשה של הסועד, אז לא רק שלא יהיה חיוך, אלא להיפך. והנמשל הוא מובן. כלומר, הבסיס הראשון זה לעשות רצון ה'.

"אשר צוה ה' תעשו ויגרא אליכם כבוד ה'", אחרי קיום רצון ה', אז עושים סגולות למיניהן והידורים למיניהם – אך אם אין את הבסיס, שום סגולה לא תעזור. לכן זה מה שאומר להם משה, אם תעשו את אשר צוה ה' הבסיס יהיה בידכם, אז תזכו להשראת השכינה והיא קבלת התפילות.

יהי רצון שכללנו נזכה לעשות רצונו יתברך, אמן כן יהי רצון.

בברכת שבת שלום,
לגאולת והצלחת עם ישראל כולו ברחמים,
בשורות טובות לכולנו, אמן!

משה בובי,
רב ק"ק היכל יהונתן,
גני אביב, לוד.

בהזדמנות זו, נאחל לכבוד מורנו ורבנו- הרב משה בובי שליט"א, בבריאות איתנה לו ולכל בני משפחתו, שימשיך להרביץ שיעורי תורה, וימשיך בעבודת הקודש שלו בבית הכנסת ובקהילה עוד שנים רבות וטובות, אמן.
מערכת עלון תפארת יעקב ופרחה, בשם ועד ומתפללי בית הכנסת הספרדי "היכל יהונתן", גני אביב, לוד.

שבת מברכין חדש אייר

ראש חודש 2 ימים יחול בע"ה

ביום שני, ל' ניסן ה-תשפ"ה,

ולמחרת ביום שלישי, א' אייר ה-תשפ"ה.

מולד הלבנה – ליל שני שעה 20:30 ו-2 חלקים

אני רי' (ה') רופאך-

הגליון השבועי מקדש לעלוי נשמת מור חמי אברהם (אלברט) למשפחת נחמן, בן ויולט זימבול ואלהיו (אילי).
שיום פקדתו ל' ניסן, (א' דר"ח אייר),

{ 4 }
עמוד

לפניות בעניין העלון- ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:
rk-pk@hotmail.com
עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת
קודש ולמועדי ישראל

"הרימו מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!!

שַׁבַּת פְּרִישֶׁת 'שְׁמִינִי' - הַתְּמַכְרוֹת

פּוֹתַחַת בַּחֲנוּכַת הַמִּשְׁכָּן, אִירֹעַ מְכוּנָן בַּתּוֹלְדוֹת הַהִיסְטוֹרִיָּה שֶׁל דּוֹר הַמִּדְבָּר, אֲלֵא שְׁבַעֲצִימוֹ שֶׁל אִירֹעַ חֲשׁוֹב וּמִשְׁמַח זֶה קוֹרֵאת טְרַגְדִּיָּה, שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן, נָדָב וַאֲבִיהוּא, מוֹצִאִים אֶת מוֹתָם בַּמִּשְׁכָּן (וִיקְרָא, י', א'), תְּגוּבַת הָעַם עַל אֹבֶדְנָם בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי לַחֲנוּכַת הַמִּשְׁכָּן קִשָּׁה בְּיוֹתֵר "וַאֲחִיכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְנוּ אֶת הַשְּׁרִיפָה אֲשֶׁר שָׂרַף ד'..." (שם י"ו-יז). הַקוֹשֵׁי הַעִיִּקְרִי בַּפְּרִישָׁה קִצְרָה זֶה הוּא הַגְּדֵרַת חֲטָאִים שֶׁל נָדָב וַאֲבִיהוּא, אֲשֶׁר חִיִּיב אֶת מוֹתָם עַל-יְדֵי ד'. הַכְּתוּב מַעֲיֵד כִּי חֲטָאוּ בַּהֲקִרְבַּת אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא נִצְטוּוּ לַהֲקִרְבָּהּ. מֵהַצֵּד הַשֵּׁנִי, הַתּוֹאֵר 'בְּקִרְבּוֹ' וְהַתִּיאֹר 'אֶקְדֵּשׁ', מוֹרִים עַל שִׁפּוּט חַיּוּבִי. הַחֵל מִפְּרִשְׁנוֹת הַחֲכָמִים וְעַד הַפְּרִשְׁנִים הַמְּאוּחָרִים, נַעֲשׂוּ נִיסִיּוֹנוֹת מְנִיסִיּוֹנוֹת שׁוֹנִים לַהֲבִין מָה הִיָּה הַחֲטָא? בְּדַבְרֵי חַז"ל וּבִפְרִשְׁנוֹת רַבּוֹ הַדְּעוּת. בַּמִּדְרָשׁ הוֹסֵבֵר גַּם שְׁחָטָאִים שֶׁל בְּנֵי אֶהֱרֹן הִיָּה "שֶׁהֵיוּ שְׂתוּיֵי יַיִן", הַסֵּבֵר זֶה נִלְמַד מִסְּמִיכוֹת הַפְּרִשְׁיוֹת, שְׁכָן בַּהֲמִשָּׁךְ נֹאמֵר לַאֲהֶרֶן "יֵינִי וְשִׁכְרֵךְ אֵל תִּשֶׁת" (וִיקְרָא, י', ט"ו) מִדּוֹעַ חֲמֹור כָּל כֵּךְ אִיסוּר זֶה עַד כַּדִּי שִׁגְרָם לְמוֹתָם שֶׁל שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן. הַרְבֵּה שִׁמְשׁוֹן רַפָּאֵל הִירֵשׁ מִבְּאֵר אִיסוּר זֶה כֵּךְ, "הַשְּׂתוּתָה יֵינִי וְשִׁכְרֵךְ, אִיסוּר לֹא לְעִבּוֹד בַּמִּקְדָּשׁ, לְהוֹרוֹת הַלְכוֹת מִקְדָּשׁ, לְפַסּוֹק הַלְכָה לְמַעֲשֶׂה, כִּי לֹא תִּתְּנוּ אֶפְסָאֵל שֶׁל הַתְּרַגְּשׁוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַדְּמִיוֹן, אֲלֵא דַּעַךְ צִלּוּלָהּ וְשִׁכְלָה חֲרִיף וּמִפּוֹכַח הֵם הַנִּדְרָשִׁים לְכָל מַעֲשֵׂי מִצְוֹת ד'..." אֲשֶׁר עַל כֵּן, כּוֹהֵן שֶׁשְׁתָּה יֵינִי וְהַשְּׂתִכֵּר וְעִבֵּד בַּמִּקְדָּשׁ, חִיִּיב מִיתָה בְּיַד שָׁמַיִם, וְעִבּוּדָתוֹ פְּסוּלָה" (וִיקְרָא, ש"ס). הַסִּיבּוֹת נְכוֹנוֹת לְכָל אָדָם שֶׁנִּדְרֵשׁ מִמֶּנּוּ לַהֲבִדִּיל וּלְהַבְחִין בֵּין פְּרִטִּים, כֵּךְ פֶּסֶק הַרְמַב"ם "כִּשְׁם שֶׁאִיסוּר לִכְהֵן לְהַכְנִס לְמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַשְּׂכָרוֹת, כֵּךְ אִיסוּר לְכָל אָדָם בֵּין כֹּהֵן בֵּין יִשְׂרָאֵל לְהוֹרוֹת כִּשְׁהוּא שְׂתוּי. אֲפִילוֹ אֲכָל תְּמָרִים אוֹ שֶׁתָּה חֵלֵב וְנִשְׁתַּבֵּשָׁה דַּעַתוֹ מַעַט אֵל יוֹרֵה, שֶׁנֹּאמֵר "וְלֹא-הוֹרֵת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (ה'ל' בִּיאַת מִקְדָּשׁ, פ"א, ה"ג).

אלכוהוליות, התמכרות לין ומשקאות חריפים, הוא גורם הרסני לגוף ולנפש, ועלול להוביל אף למוות. בממוצע, האלכוהול מתחיל לתת את אותותיו כעשרים דקות לאחר צריכתו. רמת השכרות עולה עם עליית אחוזי האלכוהול בדם, וככל שהיא עולה - הולכת שליטתו העצמית של השיכור ויורדת. על כן הורו פוסקי ההלכה שאין לשתות לשכרה, כך כותב הרמב"ם כשמתאר את מצוות השמחה ברגלים, "כשאדם אוכל ושותה ושמח ברגל, לא יימשך ביין ובשחוק ובקלות ראש, ויאמר שכל מי שיוסיף בזה - שהשכרות והשחוק הרבה שמחה אלא הוללות וסכלות, על ההוללות והסכלות אלא השמחה שיש בה עבודת ואי אפשר לעבוד מתוך שחוק ולא מתוך קלות שכרות" (הל' יום טוב, פ"ו, ה"ב).

רבות בהלכה כתוצאה הקיים בשעת שכרותו. לגבי תפילה לרוב הפוסקים תלוי הדבר ברמת השכרות. המדד המרכזי המשמש את הפוסקים הוא האם יכול השיכור לדבר בפני מלך.

ירבה במצות שמחה, וקלות הראש אינה ולא נצטוונו על יוצר הכל... את השם לא ראש ולא מתוך לשיכור יש הגבלות מחוסר שיקול הדעת

מהמשנה והגמרא במסכת סנהדרין העוסקת בגדרי 'בן סורר ומורה' אותו קנסה התורה במיתת 'סקילה', ניתן ללמוד מספר עקרונות ויסודות בעניין חשש התמכרות (דף ע"ז, א'-ב') הרב משה פיינשטיין נשאל בשנת ה- תשל"ג ע"י בחורי ישיבה שהשתמשו בסמים 'קלים'. בתשובתו שלל את ההתמכרות ויצירת תלות בסמים. הנה בדבר אשר התחילו איזה בחורים מהישיבה לעשן חשיש (מעראואנא)... שהוא גורם תאווה גדולה אשר הוא יותר מתאוות אכילה וכדומה הצריכים להאדם לחיות, ויש שלא יוכלו לצמצם ולהעביר תאוותם, והוא איסור החמור שנאמר בבן סורר ומורה על תאוות היות גדולה שיש לו לאכילה אף שהוא לאכילת כשרות. וכ"ש שאסור להביא עצמו לתאוות גדולה עוד יותר ולדבר שליכא שום צורך להאדם בזה שהוא אסור... ואיכא גם הטעם דאיכא בבן סורר ומורה, שסופו שילסטם את הבריות (אגרות-משה יו"ד ח"ג סי' ל"ה). העובדה שאדם יוצר תלות חזקה בסם, "תאוות גדולה", היא בעייתית, ולדבריו יש בה אפילו איסור דאורייתא. גם הרב שלמה זלמן אוירבך התייחס לצריכת סמים וכתב, שודאי יש איסור מצד הדין לקחת סמים כו', דלקיחת סמים כמו שעושים ברחוב ודאי מזיק את גופו ואסור משום חבלת גופו דאיסור גמור הוא כו'. הא דאסור בכל העולם והנפס בזה נידון כעברין הוא ודאי משום שדעת כל הרופאים דהוא דבר שמזיקו, ואסור (מעדני-שלמה עמ' קמ"ח). בהתייחסו לעישון סיגריות בשנת תשכ"ד כשעדיין לא ידעו על הסכנות האורבות למעשן הזהיר הרב פיינשטיין וכתב, "אבל ודאי ראוי לכל איש, ובפרט לבני תורה, שלא לעשן, מאחר שהוא חשש סכנתא, ואין בזה שום תועלת וגם הנאה לאלה שלא הורגלו בזה, וממילא ודאי אין להתרגל בזה. וגם לא עניין חשש הסכנה בזה, יש לאסור להתרגל בזה, דהא אין להמשיך עצמו לריבוי תאוות והנאות" (אגרות-משה ח"ב חו"מ סי' ע"ו). הרב משה פיינשטיין הזכיר בתשובתו הנ"ל את הפגיעה בצלילות הדעת, "אף אם נמצאו אנשים בריאים שלא מזיק להם כל כך, אבל מקלקל הוא את הדעת ואינם יכולים להבין דבר לאשורו, שזה עוד יותר חמור" (שם).

בברכת שבת הגדול שלום וחג כשר ושמח, בשורות טובות, ובריאות איתנה לכולנו, הרב אברהם רזניקוב שליט"א.
הארות והערות, בעניין מדור זה בלבד, יתקבלו בברכה לכתובת הדוא"ל של כבוד הרב: avire30@gmail.com - האתר של כבוד הרב: <http://resnikov.co.il>

"הרימו מקשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

סימן תצג - מנהגי ימי ספירת העומר - < מתוך הילקוט יוסף

א. המנהג בכל תפוצות ישראל שלא לשאת אשה בימי הספירה מפסח ועד ל"ד לעומר, מפני שבאותו פרק זמן מתו באסכרה עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא, ונשאר העולם שמש, עד שבא רבי עקיבא אצל רבותיו שבדרום ושנאה להם, והם רבי מאיר ורבי יהודה, ורבי יוסי, ורבי שמעון, ורבי אלעזר, והם הם שהעמידו את התורה מאותו הדור והלאה. (נבמות סב.). ונהגו העם להתאבל על תלמידי רבי עקיבא שמתו, ולהמנע משמחה. ובהיות שפסקו למות בפרוס עצרת, (כלומר, חצי חודש, דהיינו חמשה עשר יום קודם חג השבועות, שהוא ל"ד לעומר), מותרים לישא מאותו יום ואילך. וכן המנהג פה עיה"ק ירושלים ת"ו, אצל כל הספרדים ועדות המזרח, ואף ביום ל"ד בבוקר מותר. ואחינו האשכנזים נוהגים כמו שכתב הרמ"א להתיר לעשות נישואין רק בל"ג בעומר. (והמקל גם בל"ג לעומר יש לו על מה שיסמוך). ואף שבכמה מקומות נהגו כן גם הספרדים, שאין מתירים לערוך נישואין אחרי ל"ד בעומר, מכל מקום המנהג אצל הספרדים בארץ ישראל אינו כן, ומותרים בנישואין מיום ל"ד לעומר והלאה, כדעת מרן שקבלנו הוראותיו. וראוי להורות לכל רושמי נישואין של הרבנות בארץ ישראל שאם באים לפניהם מהספרדים ועדות המזרח להרשם לנישואין לפניהם, ויבקשו לישא בל"ג לעומר, יעירו תשומת לבם שאין מנהג הספרדים כן, אלא מנהגם כמו שכתב מרן הבית יוסף (סימן שצג) בשם הרשב"י, שאין לערוך נישואין לפני ל"ד לעומר, כדין תספורת שאין להתיר התספורת אלא ביום ל"ד בבוקר, מדן מקצת היום ככולו. ובשעת הדחק אפשר לעשות נישואין בל"ג לעומר בערב, אחר צאת הכוכבים של ליל ל"ד, שבו יש לומר מקצת היום ככולו, גם בלילה. ומיום זה מותר להם לערוך נישואין בכל יום ויום, וכל עדה תחזיק במנהגיה. [ילקוט יוסף מועדים. חזון עובדיה על יום טוב עמוי רנח].

ב. אם החתן ספרדי והכלה מבנות אשכנז, או להיפך, הולכים בזה אחר העדה של החתן, בין להקל ובין להחמיר. שהכל תלוי בחתן שהוא מחוייב בפריה ורביה. ובו תלוי עיקר השמחה, ואין הדבר תלוי בכלה. (ומה גם שמאז הנישואין אשה אשכנזיה הנישאת לספרדי נטפלת אליו בכל הדינים והמנהגים). ואם יש חשש שיבואו לידי איסורים, יש להקל. [שו"ת יביע אומר חלק ה' עמוי שמט. שו"ת יחזה דעת חלק ג' סי' לא].

ג. מעיקר הדין מי שלא קיים פריה ורביה, (דהיינו שאין לו בן ובת), יכול לישא אשה בתוך ימי הספירה, ומכל מקום גם בזה נהגו שלא לישא אשה כלל עד ל"ד לעומר, ואין לשנות המנהג. אולם אם יש שעת הדחק גדול יש להסתמך על עיקר הדין ולהתחשב בזה בתור הוראת שעה, כדי להתיר הנישואין. ואם אפשר טוב לעשות הנישואין בראש חודש אייר. [שו"ת יביע אומר חלק ג' סימן כו סק"ד. חלק ה' סימן לח. חזו"ע על יו"ט עמוד רנו].

ד. מותר להחזיר גרושתו מן הנישואין בימי העומר. [חזון עובדיה על הלכות יום טוב עמוד רנח].

ה. חתן ספרדי שלא קיים מצות פריה ורביה, שנרשם לנישואין בל"ג לעומר, מחוסר ידיעה, ושלה הזמנות לכלולותיו, רשאים לערוך לו חופה וקידושין בל"ג לעומר.

ו. מותר לחתן להסתפר ביום חופתו בתוך ימי הספירה. [שו"ת יביע אומר ח"ה או"ח סי' לח].

ז. בשנה שחל ל"ג לעומר בערב שבת מותר להקדים הנישואין בליל ל"ג בעומר, ליל ששי, לחתן שלא קיים פריה ורביה, ובאופן שיש צורך להקדים הנישואין לערב שבת. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תכח].

ח. גם הנוהגים להקל בכל ימות השנה לשמוע שירי קודש המלווים בכלי נגינה, דרך הרדיו והרשם קול, נכון שיחמירו בימי הספירה שלא לשמוע בהם שירים המלווים עם כלי נגינה, או שמיעת כלי שיר מטייפ. ומכל מקום שירה בפה כשהיא דרך הודאה להשי"ת, בלי כלי נגינה, מותרת אף בימים אלה, ומכל שכן שמותר להשמיע נעימה בתפלה, או בשעה שעוסק בתורה, וכל שכן בשבתות שבתוך ימי הספירה [או שבתוך ימי בין המצרים], ואין להחמיר בזה כלל. ובשמחת מצוה כגון מילה [אפילו שלא בזמנה], או פדיון הבן [אפילו שלא בזמנה], או סיום מסכתא, או בר מצוה (ששלמו לו י"ג שנה ביום זה), מותר לשמוע שירי קודש המלווים בכלי נגינה, שכל שהיא שמחת מצוה יש להקל בדבר. ולכן מותר להשתתף בתהלוכה ללוות הכנסת ספר תורה בימי הספירה, עם כלי זמר. [חזו"ע על יו"ט ע"מ רנט].

ט. בליל ל"ג בעומר ולמחרתו נוהגים להקל לשמוע שירים מכלי נגינה, וכל שכן מטייפ, לכבוד ההילולא של התנא רשב"י ע"ה. [חזון עובדיה על יום טוב מהדורת תשס"ג, עמוד רנח].

י. מותר לעשות אירוסין, הנקראים "תנאים" בימי הספירה, וימעטו בשמחה, שיהיו רק משוררים בפה, ולא בכלי שיר, ומותר לחלק מגדנות ומיני מתיקה. אבל ריקודים ומחולות של רשות אסורים בימי הספירה. [מגן אברהם (ריש סימן תצג). ואחרונים שם. ובקובץ נועם כרך י"א (עמוד קמ). ע"ש]. וריקודים מעורבים [בנים ובנות] אסורים לעולם, והוא עוון חמור. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תל. ובחומר ריקודים מעורבים ראה באוצר דינים לאשה ולבת עמוד תשצג].

יא. פשט המנהג בכל ספרד שלא להסתפר בימי הספירה עד יום ל"ד לעומר בבוקר, ואינם מסתפרים ביום ל"ג בעומר כמנהג האשכנזים, **אלא בל"ד לעומר בבוקר**. ולאחר מכן מותר להסתפר בכל עת שירצה. [יביע אומר ח"ג סימן כו. ויחזה דעת ח"ד סימן לב אות כ"ז].

יב. החרדים לדבר ה' נזהרים גם לגבי גילוח הזקן, שלא לגלח בימי העומר. ואמנם יש אנשים שהדבר קשה להם מאד להמתין כל כך לגילוח הזקן, ולכן נהגו היתר לגלח בראש חודש אייר. **וסמכו על הגאון הרב"ז שהתיר בזה**. והנוהגים לחוש לצוואת רבי יהודה החסיד ואינם מסתפרים כלל בשום ראש חודש יכולים להתגלח בערב ראש חודש אייר. ובשנה שחל ראש חודש אייר ביום ראשון יכולים להתגלח בערב שבת שלפני זה. ויש אומרים שאם מצטער הרבה כשאני מגלח זקנו בעומר, והוא במקום צורך גדול, יש להקל לו לגלח הזקן בכל ערב שבת לכבוד שבת, כי לא דיברו הפוסקים בגילוח הזקן כלל בזמנם. ומכל מקום טוב וראוי מאד להחזיק במנהג זה שלא לגלח גם הזקן. וכן נהגו כיום בני הישיבות ובעלי הבתים הקובעים עתים לתורה. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תלא. יבי"א חלק ב' סימן טז חאה"ע"ז. שו"ת חזון עובדיה חלק א' עמוד כב].

יג. אם חל ל"ג לעומר בערב שבת, מותר גם לבני ספרד להסתפר בל"ג לעומר מפני כבוד השבת. ואם יש לו סיבה כל שהיא המונעת אותו מלהסתפר בערב שבת ביום, מותר להסתפר בליל ששי לכבוד שבת. וכן מותר לערוך נישואין לחתן שלא קיים מצות פריה ורביה, בליל ששי שהוא ליל ל"ג לעומר. [יחזה דעת חלק ד' עמוד קעט].

יד. אם חל ברית מילה בתוך ימי הספירה, מותר לאבי הבן ולסנדק ולמוהל להסתפר ולהתגלח באותו יום, הואיל ויום טוב שלהם הוא. ואם יש סיבה המונעת את בעלי הברית מלהסתפר ביום המילה, יכולים להקדים ולהסתפר אף ביום שלפני המילה. וכן אם חל המילה ביום א' רשאים להסתפר ביום ו'. [חזון עובדיה על הלכות יום טוב עמוד רסד].

טו. חתן בר מצוה מותר לו להסתפר לכבוד חגיגת הבר מצוה הנערכת עבורו בימי העומר.

טז. יש נוהגים שלא להסתפר ולא להתגלח אלא ביום מ"ט לעומר, ערב חג השבועות, ואפילו אם חל ברית מילה בתוך ימי הספירה אינם מסתפרים כלל. ומנהג זה הוא על פי תורת הקבלה, ואינו אלא למצניעים ההולכים תמיד על פי הסוד, אבל מנהג רוב הקהילות להסתפר ביום ל"ד בעומר. ומי שנהג כן ורוצה לבטל מנהגו ולנהוג כדברי מרן להסתפר ביום ל"ד לעומר, יעשה התרה על מנהגו, וישוב לנהוג כדעת הפוסקים. והוא הדין לענין תספורת ביום המילה. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תלא].

המשך סימן תצג - מנהגי ימי ספירת העומר - בע"ה ובל"נ בגליון הבא.

הגליון השבועי מקדש לעלוי נשמת מור חמי אברהם (אלב"ט)
למשפחת נחמן, בן ויולט זימבול ואלהיו (אילי).
שיום פקדתו ל' ניסן, (א' דר"ח אייר),

6
עמוד

לפניות בעניין העלון - ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:

rk-pk@hotmail.com

עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: [תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת](#)

קודש ולמועדי ישראל

Like

"הרימו מקשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דַּת פְּאָרַת זַעַר קַבָּל וּפְרָק דַּת

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

מַעֲשֵׂי בְּאֲדִיבוֹת
הָרַב נְחֻמָּה וִילָהֶלֶם,
נְשִׁית חַב"ד
בְּעִיר בִּנְגָקוֹק, תַּאֲיִלְנָד.

מִמַּתֵּק לְשַׁבַּת פֶּרֶשֶׁת 'שְׁמִינִי' ה- תשפ"ה אַחֲזֵת אַחִים.

בס"ד

הרב אילעאי עופרן סיפר סיפור מרגש על שני חיילים שלו, "בתחילת המלחמה כשנוצרה הזדמנות להתחיל איזשהו סבב של יציאות קצרות הביתה. ניגשתי לאחד החיילים שלי ואמרתי לו שיצא. הוא אמר לי: 'אני בסדר. אישתי והילדים מרגישים טוב בינתיים. שים אותי בסוף הסבב'."

הרב עופרן סיפר כי החייל "הצביע על חבר אחר בצוות שלנו, שלדעתו זקוק יותר ליציאה להתרענונות בבית ניגשתי לאותו בחור והצעתי לו לצאת. אבל הוא ענה: 'מה פתאום. אני רווק, אין לי אישה וילדים שמחכים לי בבית. שים אותי אחרון'. והציע שהחייל השני, זה שדיברתי איתו רגע קודם, יצא במקומו, הרב עופרן מסכם "לא משנה מי יצא בסוף, אבל נראה לי שכמו באגדה המפורסמת – באמצע הדרך בין שני האחים האלה, יבנו את בית המקדש!"

בפרשת השבוע אנחנו קוראים על הקמת המשכן, שבעה ימים אהרון ובניו מקימים את המשכן כל יום ועדיין השכינה לא שורה, הם לא יודעים האם השכינה לא שורה בגלל שהם לא בסדר, אהרון ואמר אולי בגלל שהשתתפתי בחטא העגל למרות שזה היה בעל כורחי, אולי לכן השכינה לא שורה, מגיע היום השמיני ומשה מתפלל ואומר "ויהי נועם השם אלוהינו עלינו". הוא מתפלל שתשרה שכינה במעשה ידיהם והשכינה שורה, אז כולם רואים שמעשי ידיהם רצויים ושאהרון הוא הכהן הגדול.

משה רבנו לכאורה היה אמור לקנא, לא הבנים שלו נבחרו לכהנים גדולים, דווקא אחיו והבנים של אחיו הם הכהנים, אבל משה רבנו מקבל את זה באהבה ומתפלל להצלחת אחיו.

משה רבנו מלמד אותנו עד כמה צריכה להיות אחווה בין אחים, כבר מהרגע הראשון כשהקב"ה פונה למשה ואומר לו לגאול את עם ישראל הוא אומר לו "ואהרן אחיך יהיה נביאך", משה מקבל את זה ומבין שזה מה שצריך להיות, אהרון ומשה נותנים לנו דוגמה איך צריכה להיות אהבה ואחוה בין אחים.

יהי רצון שנזכה ללמוד ממשה ואהרון להיות באהבה ואחוה אמיתית ובזכות האהבה שבתוכנו, בזכות האחדות שבתוכנו נזכה לגאולה אמיתית שלמה שתבוא בקרוב ממש.

שַׁבַּת שְׁלוֹם,

שַׁבַּת שֶׁל שְׁקֵט וּבְטָחוֹן לְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל!
הָרַב נְחֻמָּה וִילָהֶלֶם,
בֵּית חַב"ד בִּנְגָקוֹק תַּאֲיִלְנָד.

פְּנִינֵי אֲבוֹת – מִפְּרָקִים בְּמִצְוֹת פְּרָקִי אֲבוֹת פֶּרֶק א', מִשְׁנֵה ה'.

יוֹסִי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר, יְהִי בֵּיתְךָ פֶּתוּחַ לְרוּחָהּ, וְיִהְיוּ עֲנָוִים בְּנֵי בֵּיתְךָ, וְאֵל תִּרְבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה. בְּאִשְׁתּוֹ אָמְרוּ, קַל נִחְמָר בְּאִשְׁתְּ חֲבֵרוֹ. מִכָּאֵן אָמְרוּ חֻכְמָיִם, כָּל זְמַן שֶׁאֵדָם מִרְבֵּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה, גּוֹרֵם רָעָה לְעַצְמוֹ, וּבוֹטֵל מִדְּבַרֵי תוֹרָה, וְסוּפוֹ יוֹרֵשׁ גִּיהֶנֶם:

לחנך את ילדיו להכנסת אורחים

סֵפֶר הָרַב יִשְׂרָאֵל מַאִיר לֹאוֹ שְׁלִיט"א בְּסִפְרוֹ "יִחַל יִשְׂרָאֵל": הַפְּרָתִי אִישִׁית רַב חָשׁוּב, שֶׁסֵּפֶר לִי מַעֲשֵׂה שְׂאֵרֵע. בְּעִנְיָה קִטְנָה בְּלִיטָא בְּבֵית הוֹרֵיו, הָיָה חֹק בַּל יַעֲבֹר, שֶׁאֵין נִגְשִׁים לְשַׁלְּחוֹ הַשַּׁבָּת לְלֵא אֲוֹרְחִים.

אוֹלָם פֶּעַם אַחַת הִנֵּהוּ הַקְּבוֹעַ עֹמֵד לְהִתְבַּטֵּל. הָיָה זֶה לֵיל שַׁבַּת חֹרְפִי, הָאֲדָמָה הִתְנַה בּוֹצִיט עֶקֶב גֶּשֶׁם זֶלַעְפוֹת שֶׁיָּרַד לְלֵא הַפְּסָקָה. קֹר מִקְפִּיא וְאֶפְלָה מִחֻלְטֵת שְׁרָרוֹ בְּרַחֲבוֹת, וּמִנֵּעוֹ מִן הָאֲנָשִׁים לְצִאת הַחוּצָה, אִישׁ לֹא הִזְדַּמֵּן לְעִנְיָה בְּאוֹתָהּ שַׁבָּת.

אָבִי הַמְשַׁפָּחָה לֹא מִצָּא בְּבֵית הַכְּנֻסֶת אוֹרֵחַ. רְטוּב עַד לְשֹׁד עֲצָמוֹתָיו שֶׁב הָאֵב לְבִיתוֹ וְאָמַר בְּעֶצֶב: 'אֵין אֶת מִי לְהִבִּיא אֵין נֶפֶשׁ חַיָּה בַחוּץ'. אוֹלָם הָאֵם שֶׁהִתְנַה רְגִילָה לְאַרְחֵ אֲוֹרְחִים בְּשַׁבָּת, סָרְבָה לְקַבֵּל אֶת דְּבָרָיו וְאָמְרָה: אֵיךְ יִתְכַּן שֶׁנִּסְעֵד לְלֵא אוֹרֵחַ, אֵינָה מִסֵּר חַיּוּבֵי נְעִבִיר לִילְדֵינוּ בְּכֹךְ שֶׁיִּרְאוּ שְׁנֵתוֹ לְאֶכּוֹל מִבְּלִי לְחַלֵּק אֶת אֲרוֹחוֹתֵינוּ עִם אֲדָם אַחֵר. הִיא לֹא הִסְפִּיקָה לְגִשֵּׁת לְקִדּוּשׁ עַד שֶׁיִּמְצָא אוֹרֵחַ, וְהִצִּיעָה לְהִזְמִין בַּחוּרִים מִן הַיְּשִׁיבָה שֶׁבְּעִנְיָה הִסְמוּכָה.

הָאֵב טָעַן שֶׁהַיְּשִׁיבָה רְחוּקָה וְהַדֶּרֶךְ לְשָׁם קָשָׁה, וּבְנוֹסָף לְכֹךְ, מִזְג הָאֲוִיר כֶּה סוּעַר. אוֹלָם הָאֵם בְּשִׁלָּה: הִזְלִידִים חֲבִיבִים לְדַעַת שֶׁאֵין שְׁלָחוֹ שַׁבָּת לְלֵא אֲוֹרְחִים, זֶהוּ יְסוֹד חָשׁוּב בְּחִנוּךְ!

הַמְשִׁימָה לְהִבִּיא בַחוּר מִן הַיְּשִׁיבָה, הִטְלָה עַל הַיֶּלֶד מִסְפֵּר הַסְּפּוּר, וְהוּא נֶאֱלָץ לְלַכֵּת בְּגֶשֶׁם הַשּׁוּטָף לְעִנְיָה הִסְמוּכָה. הַדֶּרֶךְ אֲרָכָה זְמַן רַב, וְהַיֶּלֶד הִגִּיעַ לְיְשִׁיבָה נוֹטָף מִיָּם וְרוֹעֵד מִקּוֹר.

הִזְמִין הַיֶּלֶד אֶת הַבַּחוּרִים לְבּוֹא עִמוֹ לְסַעֲוֵדָה, אֵךְ מִי מֵהֶם גָּאוֹת לְצִאת בְּמִזְג אוֹרֵר כֵּזֶה עַד לְעִנְיָה הַשְּׁכֵנָה. עֹמֵד הַיֶּלֶד בְּאֶמְצַע בֵּית הַמִּדְרָשׁ, וּפְרָץ בְּבִכֵי מֹר.

נִגַּשׁ אֵלָיו אֶחָד הַבַּחוּרִים וְשָׁאָלוּ: מַדּוּעַ אַתָּה בּוֹכָה? סֵפֶר הַיֶּלֶד אֶת סִפּוּר הַמַּעֲשֵׂה וְאָמַר: כִּיצַד אוֹכֵל לְאֶכְזֹב אֶת אִמִּי וְלַחֲזֹר הַבֵּיתָה לְלֵא אוֹרֵחַ? כְּשֶׁשָּׁמַע זֹאת הַבַּחוּר, אָמַר לוֹ: אֲנִי אָבּוֹא אֵתְךָ. בְּהִגִּיעַם לְבֵיתָ, נַעֲשֶׂה סוּף סוּף הַקִּדּוּשׁ וְהַחֲלוֹ בְּסַעֲוֵדָה, עַד שֶׁלְבִסּוֹף אוֹתוֹ בַּחוּר נַעֲשֶׂה שָׁם בֵּן בֵּיתָ, וְנִשָּׂא אֶת בֵּית מִאֲרָחֵיו לְאִשָּׁה. מִכָּאֵן מֵאֲחֵר "תּוֹרַת אִמָּת" – אֲבוֹת יִשְׂרָאֵל – עַל פְּרָקִי אֲבוֹת – מֵאֵת הָרַב אֲבִרְהָם יִשְׂרָאֵל שְׁלִיט"א

הַגְּלִיּוֹן הַשְּׁבוּעַ מִקְדָּשׁ לְעֵלּוּי נִשְׁמַת מוֹר חֲמִי אֲבִרְהָם (אֶלְבֶּרְט)
לְמִשְׁפַּחַת נַחֲמָן, בֶּן וִיזֶלְט זִימְבּוֹל וְאֶלְהוֹ (אִילִי).
שְׁמוֹ פְּקֻדָּתוֹ ל' נִיסָן, (א' דר"ח אִייר),

{ 7 }
עמוד

לפניות בעניין העלון - ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:
rk-pk@hotmail.com

עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: [תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת](https://www.facebook.com/rk-pk)
קודש ולמועדי ישראל

🔥 ☆ אֲחִים יְקָרִים וְאַהוּבִים, שְׁבֹת שְׁלוֹם וּמְבָרֵךְ. ☆ 🔥

"אדם ובהמה תושיע ה'"

"וַיִּקְרַב אֶהֱרֹן אֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ:

סֵפֶר 'וַיְקָרָא', פֶּרֶשֶׁת 'שְׁמִינִי', פֶּרֶק ט', פֶּסוּק ח'

אמרו רבותינו זכרונם לברכה, שאלו לנבואה חוטא מה עונשו, וכן שאלו לחכמה חוטא מה עונשו, וכולם השיבו מיתה, שנאמר **'הַנֶּפֶשׁ הַחַטָּאת הִיא תָמוּת'**, ורק מפני רחמי ה', יביא החוטא קרבן, ויתכפר לו. ועיקר מעשה הקרבן, היא המחשבה של המקריב אותה, שחושב שהיה אמור להיעשות בו את כל מעשה הקרבן, לְהַזְבִּחַ, וּלְהַשְׂרֵף, ועצם התבוננות במחשבה זו היא לו לכפרה. וכן עשה כאן אהרון הכהן, שהקריב את עצמו, והכין עצמו לזביחה, על מעשה העגל, ועשה שחיטה לעגל החטאת אשר לו, רק לצד רחמי ה'...

ומקשה **רבנו האור החיים הקדוש**, על ענין הבאת הקרבן לחוטא, הרי ידוע שנשבע ה' להעמיד העולם וברואיו במשפט, ואמרו רבותינו **'כל האומר הקדוש ברוך הוא ותרן, יוותרו מעיו'**, ואם כן, אם משפט החוטא הוא מוות, כמו שאמרו החכמה והנבואה, כיצד מביא החוטא קרבן, ונפטר מהעונש ומתכפר לו חטאו?

ומבאר **רבנו הקדוש**, כי כשאדם חוטא, אין בחינתו בחינת **'אדם'**, אלא בחינת בהמה, וכמו שאמרו רבותינו **'אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות'**, ונעשה **'בהמה'**, וכשחוזר בתשובה, חוזרת לו דרגת ובחינת ה-**'אדם'** שהיתה לו קודם שחטא, ולפי זה לא ראוי שהאדם יביא את עצמו כקרבן לכפרתו, כי צריך להביא משו כמו בחינתו בזמן החטא, לכן מביא בהמה לכפרה, כי בזמן החטא היה בדרגת בהמה.

וזהו מה שאמר הפסוק **'אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'**, שחלק הבהמי שיש באדם, בהצטרפותו עם האדם שהוא בחינה גדולה יותר, ומעלה אותו מדרגת **'בהמה'** למדרגת ה- **'אָדָם'**, זו הישועה לאדם, כי ממנה ניצל ממוות על קו המשפט, וזהו שכתוב, **'מִשְׁפָּטָךְ תַּהֲיֶה לָהֶם רִבְה'**...

נמצאנו למדים, כמה רחוק וחנון ה', ארך אפים ורב חסד לברואיו.

שבת שלום,

**בשורות טובות לכל בית ישראל,
משה בובי ק"ק היכל יהונתן,
גני אביב, לוד.**

הַגְּלִיּוֹן הַשְּׁבוּעַ מִקֹּדֶשׁ לְעֻלּוּי נִשְׁמַת מִזֹּר חֲמֵי אֲבֵרָהֶם (אֶלְבֶּרֶט)
לְמַשְׁפַּחַת נַחֲמוֹ, בֶּן וִיזֶלְט זִימְבּוּל וְאֵלֶהוּ (אֵילִי).
שִׁיּוֹם פִּקְדָתוֹ ל' נִיסָן, (א' דר"ח אֵייר),

8
עמוד

לפניות בעניין העלון- ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:

rk-pk@hotmail.com

עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת

קודש ולמועדי ישראל

"הרימו מכשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דַּת פְּאָרַת זַעַר קַבָּל וּפְרָק זַז דַּה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

הפזור של רבי יהונתן אמדי שליט"א

רב בית הכנסת "יוסף תימ" - אור יהודה

גם בחשך יש הרבה אור!

"ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד

וידם אהרן:" (ספר ויקרא, פרשת שמייני, פרק י', פסוק ג')

שלום עליכם.

בפרשתנו מצד אחד שמחה גדולה של חגגת המשכן ומצד שני טרגדיה נוראה לאהרן הכהן שנלקחו שני בנים נדב ואביהו. וכיצד מגיב אהרן? אומר הפסוק **וידם אהרן**. מסבירים המפרשים שכשמים בעל חי הוא משנה התנהגותו, הוא מלל ובורח. אם מים פרח הוא לא בורח אבל הוא משנה את טבעו ונובל. אבל דומם גם אם מים אותו הוא נשאר בדיוק כפי שהיה. וכך גם אהרן נשאר אחר פטירת בניו בדיוק כפי שהיה. עם אותה עצמת אמונה.

מספרים שפעם אמר ר' שלמה מרדומסקי שגדול הנאמר בדוד יותר מאהרן משום שאהרן לא התלונן ודמם, אבל דוד לא זו בלבד שלמרות יסוריו לא התלונן אלא גם שבח את ה' שנאמר **"למען יזמרך כבוד ולא ידם"** הוסיף על כך ר' מנחם מענדל מקוצק עוד פנינה, שהיה מישחו שכמעט עבר את דוד בהללו את ה' והוא נבוכדנצר, וכמו שהגמרא בסנהדרין (צב:) מספרת שכשהחיה יחזקאל הנביא את העצמות בבקעת דורא באו העצמות וטפחו על פניו של נבוכדנצר (רש"י פרש שנבוכדנצר עשה מהעצמות של הפחורים שהרג כלים ועכשו שהחיה אותם יחזקאל באו וטפחו לנבוכדנצר על פניו) כשראה כך נבוכדנצר אמר **"אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר"** בא מלאך וסטר על פיו, שאלמלא סטרו, היה מגנה נבוכדנצר כל שירות ותשבחות שבספר תהלים. שאל ר' מנחם מענדל ולמה באמת לא נתנו לנבוכדנצר להמשיך להלל את ה'? ותירץ משום שאין זו חכמה לשבח את ה' רק כשרואים נסים ורק כשטוב. עקר החכמה היא להיות כמו דוד המלך שהגם שכל ימיו היו מכאובים בכל זאת הלל את ה' יתברך תמיד.

אמר אחד החכמים, מדוע ה' עשה שנראה דרך השחור שבעין? כדי שנדע שגם בחשך יש

הרבה אור, תלוי איך אתה מסתפל על זה. האם אתה רואה את חצי הכוס הריקה או המלאה.

בברכת ברוכים תהיו, בשורות טובות,

שבת שלום, בריאות, אשר ונחת,

הרב יהונתן אמדי שליט"א

קרדיט - תודות לר' דניאל דרויש ולר' אופיר דלל

על העברת דברי הרב שליט"א

הרשות השנייה: תדרי גל שקט יפעלו בשבת בטלוויזיה וברדיו

בשל המצב הביטחוני תפעיל הרשות השנייה תדרי גל שקט ובמקרה של אזעקה יושמעו בתדרים אלו קריאה להיכנס למרחב המוגן.

לאור המצב הביטחוני הנמשך, הרשות השנייה מעדכנת על תדרי הגל השקט שיפעלו במהלך השבת. התדרים יועברו בערוצי עידן + וברדיו עבור ציבור שומרי המסורת והציבור החרדי. במקרה של אזעקה היא תשמע בתדרים אלו בערים ובישובים הנקראים להיכנס למרחב המוגן.

התדרים יפעלו במערך עידן + בטלוויזיה וברדיו. להלן רשימת ערוצים והתדרים השקטים:

כאן מורשת של תאגיד השידור הישראלי - ארצי

רדיו קול חי + קול חי מיוזיק - יפעל באזורים: מרכז, גוש דן וירושלים.

רדיו קול ברמה - יפעל באזורים: מרכז, גוש דן וירושלים.

תדרי הגל השקט ברדיו:

רדיו קול ברמה: FM, 105.7 FM, 104.3 FM, 92.1 FM 107.6

רדיו קול חי: FM, 93 FM, 92.8 FM 102.5

רדיו דרום: FM 101.5

מורשת: FM, 90.8 FM, 92.5 FM, FM 100.7 90.5

ויהי רצון שלא תצא תקלה תחת ידנו, ושלא נזקק לתדרי החרום הללו.

הגליון השבועי מקדש לעלוי נשמת מור חמי אברהם (אלברט) למשפחת נחמן, בן ויולט זימבול ואלהו (אילי). שיום פקדתו ל' ניסן, (א' דר"ח אייר),

{ 9 }
עמוד

לפניות בעניין העלון - ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:

rk-pk@hotmail.com

עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת

קודש ולמועדי ישראל

"הרימו מקשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דַּת פְּאָרַת לַעֲקָב וּפְרָק זֶה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

הספור לשבת פרשת 'שמיני' – 'תביעת הקב"ה מהנותרים'

ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על
אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר (י"ט ט"ז)

הרב יוסף שלמה כהנמן זצ"ל ראש ישיבת 'פוניבז' שנותר לפליטה מהשואה עם
בן אחד (רבי אברהם), אמר בדרשתו לנער בר מצוה שהיה פליט אוד מצל מאש וכך
מובא בספר 'הרב מפוניבז' (ח"ב עמ' קצ"ג) וזו לשונו הקדושה:
מעשה שבא להשתתף (הרב יוסף שלמה כהנמן זצ"ל) בשמחת בר המצוה של נער אחד
מ- 'בתי אבות' הילד היחידי שנצול ונותר מגטו קובנא, והפירו על פניו שהוא נרגש
ביותר... באותו שבויע קראו בתורה פרשת שמיני. בפרשה זו מספר על מיתת שני בני
אהרן נדב ואביהוא, ומספר עוד בין השאר 'ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן
הנותרים לאמר'.

המילה 'לאמר' היא לכאורה מיותרת, כי בכל מקום משמש 'לאמר' כצווי למסור את
הדברים הלאה, אך כאן לא שיד לפרש במשמעות זו. לפיכך מוסיף רש"י הקדוש
בבאורו [עפ"י הספרא] לאמר – אמר להם, השיבוני על דברי. דהינו שדרש מהם
תשובה, איזו תשובה דרש מהם? מה היתה טענתו של משה כלפיהם? אלא שאמרו
חז"ל [פסיקתא רבתי מ"ז. רש"י י" י"ב], כי בעצם היו אף אלעזר ואיתמר ראויים
להשרף, אם לא שרחם הקב"ה על אהרן. שאל אפוא משה רבינו ע"ה אותם שאלה
מחרידה ונוקבת: למה נותרתם? בשביל מה הותר ה' אתכם? הלא נותרתם אך ורק
בשביל שתברכו כבוד שמים ותקדשו את שמו יתברך. השיבוני, אם כן על דברי: היכן
הוא קדוש ה' שלכם?!

"אף אתה פנה הרב מפוניבז' זצ"ל בהתלהבות אל נער בר המצוה, 'נותרת יחידי מכל
הילדים היהודים בגטו קובנא, הלא נותרת לקדש את ה', והקב"ה תובע ממך 'לאמר',
השיבוני על דברי, היכן הוא קדוש ה' שלך?! ולא רק אליך הוא קורא", השלים והפטיר
בסיום דבריו. "היום הזה כל ילד יהודי חי הוא 'נותר' והקב"ה מצפה ממנו שיקדש את
שמו יתברך. ה- 'לאמר' – בפרשת שמיני, זועק ודורש מכל ילד יהודי –
השיבוני על דברי, השיבוני וקדשוני."

עד כאן על פי הספר 'הרב מפוניבז' על דמותו של הרב יוסף שלמה כהנמן זצ"ל.

**ומוסיף המלקט ברעדה על פי דבריו המקדשים ומרטיטים: לכל יהודי
שריד אוד מצל מאש, מהדהדת קריאה נוראה זו, וכן במיוחד לנו ה- 'דור
השני' וצאצאיהם של האוידים המצלים – השיבוני וקדשוני.**

יהי רצון שנוזפה למלא תפקידנו ושליחותנו זאת.

הספור מובא מאתר: 'תורתך לא שכחתי'.

<https://toratcha.com/?p=22594>

הגליון השבועי מקדש לעלוי נשמת מור חמי אברהם (אלברט)
למשפחת נחמן, בן וילט זימבול ואלהו (אילי).
שיום פקדתו ל' ניסן, (א' דר"ח אייר),

10
עמוד

לפניות בעניין העלון - ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:
rk-pk@hotmail.com
עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת
קודש ולמועדי ישראל